

Dato: 2. september 2013
Kontor: Almene boliger
Sagsnr.: 2013 - 1397
Sagsbeh.: lhj/eb/pel
Dok id: 412589

Forslag

til

Lov om ændring af lov om almene boliger m.v.:

(Ny identifikation af ghettoområder og videregivelse af oplysninger om lejere)

§1

I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 21. august 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 61a affattes således:

»**§ 61 a.** Ved et ghettoområde forstås fysisk sammenhængende almene boligafdelinger med mindst 1.000 beboere, som opfylder mindst tre af følgende kriterier:

- 1) Andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande overstiger 50 pct.
- 2) Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, overstiger 40 pct., opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 3) Antal dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer overstiger 2,7 pct. af antallet af beboere på 18 år og derover, opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 4) Andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grunduddannelse (inkl. uoplyst uddannelse), overstiger 50 pct. af samtlige beboere i samme aldersgruppe
- 5) Den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusivt uddannelsessøgende udgør mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

Stk. 2. Ministeren for by, bolig og landdistrikter beregner og offentliggør første gang den 1. februar 2014 og derefter hver den 1. december hvilke områder, der opfylder betingelserne i stk. 1. «

2. Efter § 63 c indsættes:

»**§ 63 d.** Politiet kan til en boligorganisation videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser om forhold, som en beboer har begået inden for eller med virkning på det boligområde, som den pågældende bor i, eller mod en ansat i boligorganisationen, når videregivelsen må anses for nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde. Politiet kan tilsvarende videregive oplysninger til selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger.

Stk. 2. Politiet er ikke forpligtet til at videregive oplysninger efter stk. 1.

Stk. 3. Boligorganisationer kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, i det omfang det er nødvendigt for, at oplysningerne som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde kan tjene som dokumentation i sager om opsigelse og ophævelse af lejemål efter reglerne herom i lov om leje af almene boliger.

Stk. 4. Ansatte hos og bestyrelser i boligorganisationer har tavshedspligt med hensyn til oplysninger modtaget i medfør af stk. 1. Straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse.

§ 63 e. Boligorganisationer, der udlejer almene boliger i et samlet boligområde, kan give andre boligorganisationer, selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger i boligområdet, oplysninger om, at et af boligorganisationens lejemål beliggende i boligområdet er blevet opsagt eller ophævet efter § 85, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller § 90, stk. 1, nr. 7-9 eller 12, i lov om leje af almene boliger, hvis videregivelsen må anses for nødvendig for at styrke den tryghedsskabende indsats i boligområdet. Videregivelsen må alene omfatte oplysninger om navnet og adressen på den pågældende lejer samt oplysning om, at opsigelsen eller ophævelsen er sket efter 85, stk. 1, eller § 90, stk. 1, i lov om leje af almene boliger.

Stk. 2. Forinden videregivelse af oplysninger efter stk. 1, skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor boligerne er beliggende, have vurderet, at der er tale om et samlet boligområde.

Stk. 3. Boligorganisationer kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, i det omfang behandlingen må anses for nødvendig for at vurdere, om der af hensyn til den tryghedsskabende indsats i boligområdet skal ske afvisning af en boligsøgende.”

3. I § 64, stk. 2, ændres ”§ 56 og §§ 58 a-58 c” til: ”§ 56, §§ 58 a-58 c, 63 d og 63 e”, og som sidste punktum indsættes: ”Bestemmelserne i § 63 d, stk. 1-3, og § 63 e finder tilsvarende anvendelse på almene ældreboliger, som ejes af kommuner og regioner.”

4. I § 64, stk. 4, ændres ”og § 62” til: ”§§ 62, 63 d og 63 e”.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Den 10. juni 2013 er der indgået aftale mellem regeringen, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om nye kriterier for særligt udsatte boligområder. Dettelovforslag udmønter aftalen vedr. nye kriterier for særligt udsatte boligområder samt de dele af aftalen, som skal styrke boligorganisationens mulighed for at skride ind overfor utryghedsskabende lejere.

Siden 2011 er der hvert år udarbejdet en liste over ghettoområder på baggrund af en række kriterier. Listen offentliggøres hver den 1. oktober.

Regeringen finder, at det er vigtigt, at der holdes fokus på de boligområder, som er særligt udsatte og som har store udfordringer med sociale problemer, mange indvandrere og efterkommere samt mange uden for arbejdsmarkedet med ringe uddannelse. Der skal derfor fortsat måles på udviklingen i de udsatte boligområder med henblik på at kunne holde fokus og styrke indsatsen i disse områder yderligere.

De eksisterende kriterier for udvælgelse af de udsatte områder har nu fungeret i nogle år. Det er regeringens opfattelse, at de gældende kriterier skal suppleres med to nye kriterier vedr. henholdsvis uddannelse og indkomst. Det vil gøre den samlede udvælgelse af boligområder mere bredspektret og inddrage flere relevante dimensioner.

Man skal man trygt kunne færdes i sit boligområde. Det er en af de allervigtigste egenskaber ved et attraktivt boligområde.

Det er boligorganisationens ansvar at sikre, at overtrædelser af husordenen hører op ved brug af påtale, advarsel eller i grove tilfælde opsigelse eller ophævelse. Boligorganisationerne oplever dog ofte, at de mangler det bevismæssige grundlag for at forfølge disse sager. Med henblik på, at boligorganisationerne i højere grad kan skride ind overfor lejere, som chikanerer og skaber utryghed for de øvrige beboere er der behov for en klar hjemmel til, at politiet kan videregive relevante oplysninger til boligorganisationerne.

I samlede boligområder, hvor flere forskellige boligorganisationer ejer boliger, er der behov for at kunne forhindre, at uroskabende lejere, der har fået opsagt eller ophævet deres lejemål, flytter ind i en anden bolig i det samme område. Det foreslås derfor, dels at ændre udlejningsbekendtgørelsen, således at boligorganisationerne får hjemmel til at afvise udlejning til sådanne beboere, som har fået opsagt eller ophævet deres lejemål i en anden boligorganisation, dels at indføre hjemmel til at boligorganisationerne kan udveksle relevante oplysninger med henblik på at udnytte denne mulighed.

2. Lovforslagets indhold

- Ny identifikation af ghettoområder
- Mulighed for at politiet kan give boligorganisationerne oplysninger om strafferetlige afgørelser
- Mulighed for at udveksle oplysninger om lejere, der har fået opsagt eller ophævet deres lejemål på grund af husordensovertrædelser, samt forbedret mulighed for at afvise disse personer fra en ny bolig i samme boligområde.

2.1. Ny identifikation af ghettoområder

2.1.1. Gældende regler

De gældende regler vedr. identifikation af ghettoområder findes i almenboliglovens § 61 a. Det fremgår heraf, at der ved et ghettoområde forstås fysisk sammenhængende almene boligafdelinger, hvor der bor mindst 1.000 beboere. Samtidig skal området opfylde mindst to af følgende kriterier:

1. Andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande overstiger 50 pct.
2. Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, overstiger 40 pct. opgjort som gennemsnit over de seneste 4 år.
3. Antal dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer pr. 10.000 beboere på 18 år og derover overstiger 270 personer, opgjort som gennemsnit over de seneste 4 år.

Ministeren for by, bolig og landdistrikter beregner og offentliggør hver den 1. oktober, hvilke områder der opfylder betingelserne for at være et ghettoområde.

2.1.2. Forslag til ny identifikation af ghettoområder

Med henblik på at sikre en bredere tilgang til identifikationen af ghettoområder foreslås det, at de nugældende tre kriterier suppleres med to nye kriterier vedr. uddannelse og indkomst.

De nuværende kriterier er fortsat af afgørende vigtighed. Integration af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande i de udsatte boligområder er et fokuspunkt. Det er vigtigt, at beboere i boligområderne omgås på tværs af etnisk oprindelse. Hvis ikke, kan det blive sværere at forstå hinanden kulturelt og sprogligt, og der kan lettere opstå fordomme, negative holdninger og en farlig opdeling i 'dem' og 'os'. Det truer sammenhængskraften i samfundet. En høj koncentration af borgere med anden etnisk herkomst er således et signal om, at der bør være fokus på området. Det foreslås, at andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande fortsat anvendes som mål for integrationen med en grænseværdi på 50 pct.

En øget beskæftigelse er stadig et væsentligt mål for indsatsen i de udsatte boligområder. Beskæftigelse styrker integrationen og forbedrer hverdagslivet for den enkelte. Som kriterium foreslås anvendt andelen af de 18-64 årige beboere, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, med en grænseværdi på 40 pct.

Mange af de udsatte boligområder er præget af kriminalitet. Det medfører utryghed for beboerne og gør det vanskeligt at tiltrække en bredere kreds atflyttere. Som mål for kriminaliteten anvendes antallet af beboere, der er dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer, i forhold til antallet af beboere på 18 år og derover med en grænseværdi på 2,7 pct.

For de to sidstnævnte kriterier foreslås endvidere, at opgørelsen sker på baggrund af 2-årige gennemsnit og ikke som i den gældende opgørelse på baggrund af 4-årige gennemsnit. Opgørelsen kommer således til at bygge på mere aktuelle tal, som gør det lettere at følge udviklingen.

Som supplement til de tre gældende kriterier foreslås to nye kriterier om henholdsvis uddannelse og indkomst.

Uddannelse er et væsentligt indsatsområde for regeringen. Uddannelse er endvidere af væsentlig betydning for beboernes muligheder for at få og fastholde et arbejde. Det foreslås derfor, at andelen af

beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grunduddannelse (inkl. uoplyst uddannelse), anvendes som kriterium med en grænseværdi på 50 pct. Der ses bort fra beboere under 30 år, idet mange af disse endnu ikke har fuldført deres uddannelse.

De udsatte boligområder er præget af mange beboere med lav indkomst. De udsatte boligområder er præget af mange beboere med lav indkomst. Lav indkomst kan have betydning for livskvaliteten, f.eks. hvis børnene må lide afsavn. Som kriterium foreslås, at den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusivt uddannelsessøgende er mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

Det foreslås, at mindst 3 af de 5 kriterier skal være opfyldt som betingelse for at blive optaget på listen over ghettoområder. Der skal fortsat være mindst 1.000 beboere i området. Det foreslås videre, at ministeren for by, bolig og landdistrikter fortsat beregner og offentliggør listen første gang den 1. februar 2014 og derefter hver den 1. december.

2.2. Nye muligheder for udveksling af oplysninger om lejere i almene boliger

I forbindelse med de løbende drøftelser, der er mellem bl.a. Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, boligorganisationer, kommuner og andre aktører, der arbejder med at øge trygheden i de særligt udsatte boligområder, er der blevet peget på, at der ofte er en lille gruppe af beboere, hvis adfærd skaber utryghed blandt de øvrige beboere i boligområdet. Boligorganisationer m.v. har endvidere peget på, at det kan gøre en stor forskel for trygheden i et boligområde, hvis man kan få den hårde kerne af beboere, der skaber problemer, helt væk fra boligområdet.

Boligorganisationer m.v. erfarer dog, at det er svært at få disse uroskabende personer væk fra området gennem en opsigelse eller ophævelse af deres lejemål, da de ofte mangler det bevismæssige grundlag for at forfølge sagerne. I en del tilfælde vil politiet være i besiddelse af oplysninger om strafferetlige afgørelser, der vil kunne bruges i sådanne opsigelses- og ophævelsessager. Derfor foreslås det med dette lovforslag, at politiet skal have mulighed for at videregive disse oplysninger til boligorganisationerne m.v., hvis politiet finder det nødvendigt som et led i den tryghedsskabende indsats i området.

I samlede boligområder, der består af boliger fra flere forskellige boligorganisationer, opleves det som en hindring for den tryghedsskabende indsats, at uroskabende personer, som det er lykkedes at få ud af en bolig i området gennem en opsigelses- eller ophævelsessag, kan flytte ind i en anden bolig i området, fordi denne bolig tilhører en anden boligorganisation. I boligområder, hvor alle boligerne tilhører samme boligorganisation, vil man med hjemmel i udlejningsbekendtgørelsen konkret kunne afvise sådanne personer fra at flytte ind igen. Med lovforslaget og en tilhørende ændring af udlejningsbekendtgørelsen foreslås indført en mulighed for, at disse boligsøgende kan afvises fra et samlet boligområde, som består af boliger fra flere forskellige boligorganisationer, men som ellers opleves som ét boligområde, på linje med, hvad man kan i boligområder, hvor alle boligerne tilhører samme boligorganisation, samt en mulighed for, at boligorganisationerne m.v. kan udveksle de nødvendige oplysninger om disse lejere.

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Forvaltningsloven

I forvaltningslovens § 27 er der fastsat nærmere regler om tavshedspligt for personer, der virker i den offentlige forvaltning. Det fremgår således af bestemmelsen, at en oplysning er fortrolig, når den ved

lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

I forvaltningslovens § 27, stk. 1, er opregnet en række hensyn, der efter en konkret vurdering kan føre til, at en oplysning er fortrolig og dermed undergivet tavshedspligt. Efter bestemmelsens nr. 6 kan hensynet til enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers interesse i at beskytte oplysninger om deres personlige eller interne, herunder økonomiske, forhold begrunde tavshedspligt. Oplysninger om bl.a. strafbare forhold vil være omfattet af tavshedspligten.

Det fremgår af straffelovens § 152, stk. 1, at den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

En oplysning er ifølge straffelovens § 152, stk. 3, fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Det følger af straffelovens § 152 e, at bl.a. bestemmelsen i § 152 ikke omfatter tilfælde, hvor den pågældende er forpligtet til at videregive en fortrolig oplysning eller handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 1, gælder reglerne i bl.a. § 5, stk. 1-3, og §§ 6-8 i persondataloven (jf. nærmere herom under pkt. 2.2.1.2 nedenfor) om videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner (personoplysninger) til en anden forvaltningsmyndighed, jf. også persondatalovens § 1, stk. 3.

Af forvaltningslovens § 31, stk. 1, følger, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

2.2.1.2. Persondataloven

Persondataloven regulerer behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. persondatalovens § 1, stk. 1.

Persondatalovens regler gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling af personoplysninger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. persondatalovens § 1, stk. 2.

Det følger af persondatalovens § 2, stk. 1, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i persondataloven.

Af bemærkningerne til persondatalovens § 2, stk. 1, fremgår, at bestemmelsen indebærer, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden

lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Det fremgår imidlertid også, at dette ikke gælder, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger).

Persondatalovens § 5 indeholder en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger. Bestemmelsen fastsætter således bl.a., at behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med god databehandlingskik, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og at senere behandling ikke må være uforenelig med disse formål, at oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles, at der skal foretages fornøden ajourføring af oplysningerne, og at indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

I persondatalovens § 6, stk. 1, fastsættes de generelle betingelser for, hvornår behandling af personoplysninger må finde sted. Af bestemmelsen følger, at behandling af oplysninger kun må finde sted, hvis en eller flere af de i nr. 1-7 angivne betingelser er opfyldt.

Behandling af personoplysninger kan bl.a. efter § 6, stk. 1, nr. 1, finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil. Behandling kan efter § 6, stk. 1, nr. 7, desuden finde sted, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse. Bestemmelsen i § 6, stk. 1, nr. 7, forudsætter, at der i hvert enkelt tilfælde, hvor oplysninger ønskes behandlet, foretages en konkret vurdering af, om de nævnte betingelser er opfyldt.

Videregivelse og anden behandling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold er reguleret i persondatalovens §§ 7 og 8. De oplysninger, der er omfattet af bestemmelsen i § 7, er oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt helbredsmæssige og seksuelle forhold. Sådanne oplysninger må kun behandles i visse situationer, f.eks. hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, eller hvis behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. bestemmelsens stk. 2, nr. 1 og 4.

Lovens § 8 omfatter oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end dem, der er nævnt i § 7.

Det fremgår af persondatalovens § 8, stk. 2, der alene vedrører oplysninger, som behandles for den *offentlige forvaltning*, at de i stk. 1 nævnte oplysninger ikke må videregives. Videregivelse kan dog efter § 8, stk. 2, nr. 1, finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen, og efter § 8, stk. 2, nr. 2, hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, som oplysningen angår. Bestemmelsen forudsætter, at der i hvert enkelt

tilfælde, hvor oplysninger ønskes videregivet, skal foretages en konkret vurdering af, om de nævnte betingelser er opfyldt.

Af persondatalovens § 8, stk. 4, følger, at *private* må behandle, herunder opbevare, oplysninger om bl.a. strafbare forhold, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil. Herudover kan behandling ske, bl.a. hvis det er nødvendigt til varetagelse af en berettiget interesse, og denne interesse klart overstiger hensynet til den registrerede. Også denne undtagelsesbestemmelse forudsætter, at der i hvert enkelt tilfælde, hvor *private* skal behandle oplysninger, foretages en konkret vurdering af, om de nævnte betingelser er opfyldt.

Af persondatalovens § 8, stk. 5, følger, at *private* ikke må videregive oplysninger om bl.a. strafbare forhold uden den registreredes udtrykkelige samtykke. Videregivelse kan dog ske uden samtykke, bl.a. når det sker til varetagelse af offentlige eller *private* interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse.

Det følger af persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 2, at en privat dataansvarlig, der ønsker at behandle personoplysninger med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til en registreret, skal indhente en **tilladelse** fra Datatilsynet, inden behandlingen påbegyndes.

I den forbindelse vurderer Datatilsynet i hvert enkelt tilfælde, om oprettelsen af det pågældende advarselsregister tjener anerkendelsesværdige interesser. Ved behandlingen af en ansøgning vil det blive taget i betragtning, om der kan formuleres objektive kriterier for, hvad der kan føre til optagelse i advarselsregistret. Registrering og videregivelse i et advarselsregister accepteres ifølge Datatilsynets praksis således ikke, hvis optagelse på listen alene beror på den enkelte deltagers subjektive vurdering. Registreringerne skal ske på baggrund af konkrete omstændigheder, som skal kunne dokumenteres, og som skal opfylde de objektive kriterier, der fastlægges for det enkelte advarselsregister.

Herudover skal de generelle betingelser i persondatalovens §§ 6-8 for, hvornår behandling af personoplysninger må finde sted, være opfyldt.

I Datatilsynets praksis er det fast antaget, at de restriktive betingelser for behandling af oplysninger om strafbare forhold i den *private* sektor ikke giver mulighed for registrering og videregivelse af oplysninger om strafbare forhold i forbindelse med førelsen af et advarselsregister.

Datatilsynet har i en udtalelse af 2. maj 2007 udtalt, at tilsynet ikke kunne give en sammenslutning af seks boligorganisationer tilladelse til oprettelse af et fælles advarselsregister med oplysninger om personer med ubetalt forfalden gæld og uefterrettelige lejere, idet advarselsregistret ikke tjente anerkendelsesværdige interesser. Datatilsynet kunne heller ikke give tilladelse til oprettelse af individuelle registre for de enkelte boligorganisationer med det formål at videregive oplysninger om personer med gæld og lejere med uefterrettelig adfærd til de øvrige boligorganisationer.

Datatilsynet lagde herved vægt på, at den enkelte boligorganisation ifølge det, som var oplyst fra Socialministeriet (nu Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter), kun lovligt måtte afvise boligsøgende, der havde forfalden gæld til samme boligorganisation, eller som var blevet tvunget til at fraflytte en

bolig i samme boligorganisation. Det fremgår således af den nugældende udlejningsbekendtgørelses (bekendtgørelse nr. 1303 af 15. december 2009 med senere ændringer) § 28, at en boligorganisation kan afvise udlejning til en boligsøgende, hvis boligorganisationen i ganske særlige tilfælde har en rimelig grund til at modsætte sig udlejning til den pågældende. En boligorganisation kan derfor efter en konkret vurdering afvise udlejning til en boligsøgende, der har fået opsagt eller ophævet sit lejemål i en af boligorganisationens afdelinger som følge af overtrædelse af husordenen. Bestemmelsen i § 28 fortolkes imidlertid således, at en boligorganisation derimod ikke kan afvise udlejning til en boligsøgende, der på grund af husordenovertrædelser har fået opsagt eller ophævet et lejemål i en *anden* boligorganisation.

2.2.2 Politiets videregivelse af oplysninger til boligorganisationer m.v.

2.2.2.1 Indledning

Lov om leje af almene boliger giver i en række situationer mulighed for at opsiges eller ophæves lejemål for urostiftende beboere i almene boliger.

Således kan en udlejer efter lov om leje af almene boliger eksempelvis opsiges eller ophæves en lejeaftale, når lejeren har tilsidesat god skik og orden, og forholdet er af en sådan karakter, at lejerens flytning er påkrævet.

Eksempler på adfærd, der udgør en tilsidesættelse af god skik og orden, er en lejers vold, trusler om vold eller chikane, som er udøvet mod udlejer, dennes ansatte, lejere i ejendommen eller andre, der lovligt færdes i ejendommen. Ligeledes er det efter bestemmelsen en tilsidesættelse af god skik og orden, når lejeren ødelægger ejendommen eller løsøre på ejendommen eller på fællesarealer, eller når lejeren i øvrigt udøver adfærd, som er til gene for ejendommen eller den førnævnte personkreds.

En forudsætning for, at udlejerne kan rejse sådanne sager om opsigelse eller ophævelse af lejemål, er, at udlejerne har kendskab til sagerne og kan fremlægge den fornødne dokumentation. I praksis har det vist sig, at det kan give anledning til vanskeligheder at dokumentere, at der er grundlag for opsigelse eller ophævelse. Hvis en adfærd, der vil kunne danne grundlag for opsigelse eller ophævelse af et lejemål har ført til, at der er rejst straffesag, vil politiet ligge inde med oplysninger, der efter omstændighederne vil kunne udgøre den fornødne dokumentation.

Det må antages, at politiet efter de gældende regler i persondataloven i visse tilfælde vil kunne videregive oplysninger til boligorganisationer om strafbare forhold uden samtykke fra vedkommende person. Betingelsen herfor vil være, at videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, jf. nærmere herom under pkt. 2.2.1.2 ovenfor.

Således må der eksempelvis antages at være hjemmel til, at politiet videregiver personoplysninger i de tilfælde, hvor en beboer har begået meget grov kriminalitet inden for boligområdet, og hvor der er spørgsmål om at ophæve beboerens lejemål som følge af den begåede kriminalitet.

I andre tilfælde vil det kunne give anledning til tvivl, om der vil være den fornødne hjemmel i persondataloven til at videregive oplysninger om strafbare forhold til boligorganisationerne mv. uden samtykke fra den omhandlede person.

Samtidig indebærer de relevante bestemmelser i persondataloven som nævnt, at såvel politiets videregivelse af personoplysninger som boligorganisationernes efterfølgende opbevaring og anden behandling heraf alene kan ske på baggrund af en konkret vurdering. Der er således ikke i persondataloven hjemmel til, at politiet mere systematisk kan videregive de omhandlede oplysninger om straffbare forhold til boligorganisationer mv. som led i en tryghedsskabende indsats, eller til at boligorganisationerne mv. mere systematisk kan behandle oplysningerne.

Det er vigtigt, at forudsætningerne for den tryghedsskabende indsats i de udsatte boligområder forbedres. Derfor bør der indføres en udtrykkelig hjemmel til, at politiet kan videregive oplysninger til en boligorganisation om strafferetlige afgørelser om forhold, som en beboer har begået, og som også ville kunne bruges i en opsigelses- eller ophævelsessag. Ligeledes bør der indføres en udtrykkelig hjemmel til, at boligorganisationerne kan behandle de således modtagne oplysninger. Tilsvarende gør sig gældende i forhold til andre udlejere af almene boliger, det vil sige selvejende institutioner, kommuner og regioner.

Persondatalovens regler om videregivelse og anden behandling af personoplysninger bygger på generelle og principielle overvejelser om afvejningen af de forskellige hensyn, der gør sig gældende på området. Der skal derfor foreligge væsentlige grunde for at gennemføre særlige regler i lovgivningen, som fraviger persondatalovens regler.

Ved vurderingen af, hvorvidt der bør tilvejebringes en særlig lovgivning i det foreliggende tilfælde, er der lagt vægt på, at en særregulering som nævnt vil forbedre forudsætningerne for det tryghedsfremmende arbejde i de udsatte boligområder, der oplever størst problemer med kriminalitet og utryghedsskabende adfærd.

Samtidig bør det tillægges vægt, at den videregivelse og behandling af personoplysninger, der i lovforslaget lægges op til, vil være undergivet en række begrænsninger, jf. nærmere under pkt. 2.2.2.2 umiddelbart nedenfor.

2.2.2.2. Den foreslåede ordning

Den foreslåede § 63 d er afgrænset således, at der alene kan videregives oplysninger om strafferetlige afgørelser om forhold, som en beboer har begået inden for eller med virkning på det boligområde, som den pågældende bor i, eller mod en ansat hos boligorganisationen, når videregivelsen må anses for nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende område. Politiet kan tilsvarende videregive oplysninger til selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger.

”Strafferetlige afgørelser” omfatter i denne sammenhæng såvel domme som vedtagne bødeforelæg.

Politiet vil eksempelvis kunne videregive oplysninger om, at en beboer har udøvet hærværk på en bygning i boligområdet, eller at en beboer har begået vold mod en anden beboer i området. Politiet vil også kunne videregive oplysninger eksempelvis i tilfælde, hvor en beboer står på nabogrunden og affyrer skud ind i boligområdet.

Afgrænsningen afspejler de opsigelses- og ophævelsesgrunde i lov om leje af almene boliger, som den foreslåede ordning skal understøtte anvendelsen af.

Den foreslåede ordning indebærer, at videregivelse kun kan ske, når den må anses for nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende område.

Der vilsåledes ikke være tale om, at politiet generelt får adgang til at videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser af den omhandlede type til udlejere af almene boliger. Baggrunden herfor er, at ordningen er tiltænkt de boligområder, der oplever særlige problemer med kriminalitet og utryghedsskabende adfærd.

De særligt udsatte boligområder (SUB-områder) er et særskilt indsatsområde for politiet. Som opfølgning på flerårsaftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2012-2015 har politikredsene på baggrund af lokale analyser og trusselsvurderinger udpeget de særligt udsatte boligområder, der ud fra en politimæssig vurdering er mest belastede af kriminalitet og utryghedsskabende adfærd, og som skal være genstand for en styrket politiindsats med henblik på at sænke kriminaliteten og øge trygheden for områdernes beboere. Som led i den samlede myndighedsindsats er der i disse områder endvidere et særligt tæt samarbejde mellem politiet og andre aktører, der ligeledes arbejder for at øge trygheden i området, herunder kommuner og boligorganisationer m.fl.

Den foreslåede ordning kan være et godt redskab i indsatsen i disse særligt udpegede områder, men den er ikke begrænset hertil. Den vil således også kunne anvendes i forhold til andre udsatte boligområder, hvor der er et samarbejde mellem politiet og andre aktører om at forebygge og bekæmpe kriminalitet og utryghedsskabende adfærd.

Politiet vil ikke være forpligtet til at videregive de omhandlede oplysninger, ligesom boligorganisationerne m.v. ikke vil kunne gøre krav på at modtage oplysningerne.

I det omfang udlejer er en kommune eller en region, indebærer bestemmelsen således en fravigelse af forvaltningslovens § 31, hvori det er fastsat, at en forvaltningsmyndighed, i det omfang denne er berettiget til at videregive en oplysning, på begæring af en anden forvaltningsmyndighed skal videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

For så vidt angår modtagernes anvendelse af oplysningerne er den foreslåede bestemmelse affattet således, at boligorganisationerne m.v. alene vil kunne behandle oplysningerne fra politiet i det omfang, det er nødvendigt, for at oplysningerne som led i en tryghedsskabende indsats i området kan tjene som dokumentation i sager om opsigelse og ophævelse af lejemål efter reglerne herom i lov om leje af almene boliger. Modtagernes anvendelse af oplysningerne vil således være afgrænset til dette formål.

Betingelsen om, at behandlingen af oplysninger skal være nødvendig som led i en tryghedsskabende indsats i området, indebærer bl.a., at oplysningerne skal have en vis aktualitet. Det forudsættes i den forbindelse, at behandling af oplysninger om forhold, der ligger mere end 2 år tilbage i tiden, ikke vil kunne anses som et nødvendigt led i en tryghedsskabende indsats, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Således vil der ikke med hjemmel i den foreslåede § 63 d, stk. 3, kunne behandles oplysninger i mere end 2 år fra forholdet er begået, medmindre der er taget sagsskridt i retning af

opsigelse eller ophævelse af det omhandlede lejemål, eller der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder.

I visse tilfælde vil oplysninger modtaget i medfør af den foreslåede § 63 d, stk. 3, skulle slettes, inden der er gået 2 år, eksempelvis hvis den omhandlede person fraflytter boligorganisationen, eller hvis oplysningerne af andre grunde ikke længere er nødvendige i forhold til en eventuel sag om opsigelse eller ophævelse af den pågældendes lejemål.

Hvis politiet videregiver oplysninger om strafferetlige afgørelser i strid med de foreslåede regler, vil der efter omstændighederne være tale om et brud på tavshedspligten, som vil kunne være omfattet af straffelovens § 152 om strafansvar for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger fra en myndighedsperson.

Det samme er tilfældet, hvis ansatte hos kommuner og regioner, der udlejer almene boliger, videregiver oplysninger om strafferetlige afgørelser, som de modtager fra politiet efter den foreslåede bestemmelse.

Ansatte hos og bestyrelser i boligorganisationer pålægges med den foreslåede bestemmelses stk. 4 en strafbelagt tavshedspligt med hensyn til de oplysninger, som de modtager efter den nye ordning. Det samme foreslås at gælde for ansatte hos og bestyrelser i selvejende institutioner.

Den foreslåede bestemmelse i § 63 d indebærer, at spørgsmålet om, hvorvidt det er berettiget for politiet til en boligorganisation m.v. at videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser om forhold, som en beboer har begået inden for boligområdet m.v., fremover skal bedømmes efter den foreslåede bestemmelse – og ikke efter de generelle regler, der følger af persondataloven m.v. – når videregivelsen sker, fordi den anses for nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde.

Ligeledes skal den efterfølgende behandling af oplysningerne hos boligorganisationerne m.v., som er nødvendig for, at oplysningerne som led i en tryghedsskabende indsats i boligområdet kan tjene som dokumentation i sager om opsigelse og ophævelse af lejemål efter reglerne herom i lov om leje af almene boliger, alene bedømmes efter den foreslåede bestemmelse.

Med den foreslåede ændring af lovens § 64 udstrækkes dette til at gælde for alle udlejere af almene boliger.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke indebærer en fravigelse af andre dele af persondatalovens regulering, herunder grundprincipperne vedrørende behandling af oplysninger i § 5, reglerne om den registreredes rettigheder og om den dataansvarliges anmeldelsespligt. Lovforslaget indebærer således alene en fravigelse af §§ 6-8, i det omfang disse har relevans for politiets videregivelse og den efterfølgende behandling af oplysningerne. Eksempelvis fraviges persondatalovens regler om anmeldelsespligt ikke, og boligorganisationerne m.v. vil skulle anmelde behandling af oplysninger modtaget fra politiet til Datatilsynet efter reglerne i persondatalovens kapitel 13.

2.2.3. Boligorganisationers udveksling af oplysninger om lejere

2.2.3.1. Indledning

Som anført under pkt. 2.2.1.2 ovenfor kan en boligorganisation efter udlejningsbekendtgørelsens § 28 afvise udlejning til en boligsøgende, hvis boligorganisationen i ganske særlige tilfælde har en rimelig grund til at modsætte sig udlejning til den pågældende. En boligorganisation kan således efter en konkret vurdering afvise udlejning til en boligsøgende, der har fået opsagt eller ophævet sit lejemål i en af boligorganisationens afdelinger som følge af overtrædelse af husordenen. Bestemmelsen i § 28 gælder også for selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger.

Bestemmelsen i § 28 fortolkes som ligeledes anført under pkt. 2.2.1.2 ovenfor således, at en boligorganisation derimod ikke kan afvise udlejning til en boligsøgende, der på grund af eksempelvis husordenovertrædelser har fået opsagt eller ophævet et lejemål i en anden boligorganisation. I samlede boligområder, der består af flere forskellige boligorganisationer, kan en boligorganisation således i konkrete tilfælde være forpligtet til at leje en bolig ud til en person, der umiddelbart forinden har fået opsagt eller ophævet sit lejemål i en anden bolig i området på grund af husordenovertrædelser eller lignende, selv om boligområdet ellers opleves som ét samlet boligområde.

Flere boligorganisationer og kommuner har givet udtryk for, at dette er en stor hindring i det tryghedsskabende arbejde i navnlig de udsatte boligområder. Der efterspørges derfor en mulighed for at afvise disse boligsøgende fra boligområder med boliger fra flere forskellige boligorganisationer på samme måde, som man kan i boligområder, hvor alle boligerne tilhører samme boligorganisation. I sammenhæng hermed efterspørges en udtrykkelig hjemmel til at udveksle de relevante oplysninger mellem de implicerede boligorganisationer.

Der bør på den baggrund skabes samme mulighed for at afvise uroskabende boligsøgende i boligområder, der består af boliger fra flere forskellige boligorganisationer (f.eks. Vollsmose og Tingbjerg), som man har i boligområder, hvor alle boligerne tilhører den samme boligorganisation (f.eks. Gellerup). En sådan mulighed kan skabes uden lovændringer og vil blive indført ved en ændring af udlejningsbekendtgørelsen.

Det må antages, at boligorganisationerne efter en sådan ændring af udlejningsbekendtgørelsen inden for rammerne af persondataloven efter omstændighederne vil kunne give andre boligorganisationer, selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger i samme boligområde, oplysninger om, at et af boligorganisationens lejemål beliggende i området er blevet opsagt eller ophævet på grund af husordenovertrædelser eller lignende. Det må f.eks. antages at være tilfældet, hvis den pågældendes lejeaftale er blevet opsagt, fordi lejerens adfærd har været til fare for andre lejere i ejendommen, og det konkret må befrygtes, at den pågældende på ny vil være til fare for andre lejere i området.

Det vurderes imidlertid, at det i andre tilfælde, hvor en opsigelse eller ophævelse skyldes en udvist utryghedsskabende adfærd, vil være tvivlsomt, om der er den fornødne hjemmel i persondataloven til at videregive de nødvendige personoplysninger til andre boligorganisationer m.v. Samtidig indebærer persondataloven som nævnt, at såvel boligorganisationers videregivelse af personoplysninger som de modtagende boligorganisationers opbevaring og anden behandling heraf alene kan ske på baggrund af en konkret vurdering.

Det foreslås på den baggrund, at der etableres en udtrykkelig hjemmel til at udveksle de relevante oplysninger mellem de implicerede boligorganisationer, selvejende institutioner, kommuner og regioner.

Persondatalovens regler om videregivelse og anden behandling af oplysninger bygger som også nævnt under pkt. 2.2.2.1 ovenfor på generelle og principielle overvejelser om afvejningen af de forskellige hensyn, der gør sig gældende på området. Der skal derfor foreligge væsentlige grunde for at gennemføre særlige regler i lovgivningen, som fraviger persondatalovens regler.

Ved vurderingen af, hvorvidt der bør tilvejebringes en særlig lovgivning i det foreliggende tilfælde, er der som udgangspunkt lagt vægt på, at lovforslaget alene indebærer en adgang til at videregive og behandle personoplysninger i det omfang, dette er nødvendigt for at udføre den væsentlige samfundsopgave, som styrkelse af den tryghedsskabende indsats i boligområder udgør. Det tillægges i den forbindelse vægt, at boligorganisationernes udveksling af oplysninger om lejere er nødvendig for at kunne afvise boligsøgende, der tidligere har fået opsagt eller ophævet deres lejemål på grund af husordenovertrædelser, og dermed er et nødvendigt led i den tryghedsskabende indsats. Samtidig bør det tillægges vægt, at den videregivelse og behandling af personoplysninger, der i lovforslaget lægges op til, vil være undergivet en række begrænsninger, jf. nærmere pkt. 2.2.3.2 nedenfor.

Hvis lovforslaget vedtages, vil der samtidig med lovændringernes ikrafttræden ske en administrativ ændring af udlejningsbekendtgørelsens § 28, således at en boligorganisation med boliger i et samlet boligområde, hvor der også er boliger tilhørende andre boligorganisationer, efter en konkret vurdering kan afvise en boligsøgende, der inden for en periode på 2 år har fået opsagt eller ophævet sit lejemål på grund af husordenovertrædelser. Dette vil også gælde, selv om det tidligere lejemål tilhører en af de andre boligorganisationer i området.

2.2.3.2. Den foreslåede ordning

For at styrke forudsætningerne for den tryghedsskabende indsats til gavn for alle beboere i boligområderne foreslås det med lovforslaget, at boligorganisationer, der udlejer almene boliger i et samlet boligområde, kan give andre boligorganisationer, selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger i området, oplysninger om, at et i boligområdet beliggende lejemål tilhørende boligorganisationen er blevet opsagt eller ophævet efter § 85, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller § 90, stk. 1, nr. 7-9 eller 12, i lov om leje af almene boliger, hvis videregivelsen må anses for nødvendig for at styrke den tryghedsskabende indsats i boligområdet.

De pågældende bestemmelser i lov om leje af almene boliger har det til fælles, at der er tale om hjemler til at opsiges eller ophæves lejemål på grund af forhold, som også kan være egnede til generelt at skabe utryghed i boligområder. Det drejer sig f.eks. om tilsidesættelse af god skik og orden, og at nogen er straffet i medfør af § 4 i lov om forbud mod besøgende i bestemte lokaler for at have modtaget besøgende i eller ved det lejede i strid med et forbud nedlagt i medfør af loven.

Det vil være en betingelse for, at oplysningerne kan videregives, at den pågældende boligorganisation vurderer, at videregivelsen må anses for nødvendig for at styrke den tryghedsskabende indsats i boligområdet. Det vil være tilfældet, hvis den pågældende lejers adfærd må forventes fortsat at ville skabe en sådan utryghed i boligområdet, at de øvrige boligorganisationer m.v. i boligområdet vil kunne benytte den omtalte nye hjemmel i udlejningsbekendtgørelsens § 28 til at afvise lejeren.

Det foreslås, at den boligorganisation, der har opsagt eller ophævet lejemålet, alene må videregive oplysninger om navnet og adressen på den pågældende lejer samt oplysning om, at opsigelsen eller ophævelsen er sket efter 85, stk. 1, eller § 90, stk. 1, i lov om leje af almene boliger. Adgangen til at videregive omfatter derimod ikke oplysninger om, hvad der er den nærmere årsag til opsigelsen eller ophævelsen, ligesom den ikke omfatter oplysninger om, hvilken nærmere bestemmelse (§ 85, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller § 90, stk. 1, nr. 7-9 eller 12) opsigelsen eller ophævelsen er foretaget efter.

Herved undgås det, at der vil blive videregivet følsomme personoplysninger, f.eks. oplysninger om eventuelle strafbare forhold, der måtte være årsag til opsigelsen eller ophævelsen. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at det som nævnt under pkt. 2.2.1.2 følger af Datatilsynets praksis, at de restriktive betingelser for behandling af oplysninger om strafbare forhold i den private sektor ikke giver mulighed for registrering og videregivelse af oplysninger om strafbare forhold i forbindelse med førelsen af et advarselsregister.

Boligorganisationerne får med den foreslåede ordning alene mulighed for at videregive oplysninger til andre boligorganisationer m.v., der har almene boliger i samme boligområde. For at sikre, at oplysningerne ikke videregives i videre omfang end nødvendigt, foreslås det, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor boligerne er beliggende, skal have vurderet, at der er tale om et samlet boligområde. Ved vurderingen af om der er tale om et samlet boligområde, er det afgørende, at der er tale om et fysisk sammenhængende boligområde. Derudover skal der være en social samhørighed, der gør, at området i det daglige opfattes som ét samlet boligområde. Det forudsættes, at kommunens vurdering foreligger, inden boligorganisationerne begynder at anvende den foreslåede ordning.

For at sikre, at boligorganisationer m.v., der har almene boliger i et samlet boligområde, kan behandle modtagne oplysninger om opsagte eller ophævede lejemål, foreslås det desuden, at der skabes en udtrykkelig hjemmel til, at modtagne oplysninger kan behandles af boligorganisationerne m.v., i det omfang behandlingen må anses for nødvendig for at vurdere, om der af hensyn til den tryghedsskabende indsats i boligområdet skal ske afvisning af en boligsøgende.

Som anført ovenfor under pkt. 2.2.3.1 foreslås ordningen udformet således, at der alene kan ske afvisning af en boligsøgende, som inden for en periode på 2 år har fået opsagt eller ophævet sit lejemål. Dette indebærer, at det ikke vil være muligt for den afgivende boligorganisation at videregive og for den modtagende boligorganisation m.v. at opbevare eller i øvrigt behandle de pågældende oplysninger, når der er forløbet mere end 2 år fra det tidspunkt, hvor opsigelsen eller ophævelsen er blevet meddelt den pågældende. Hvis opsigelsen eller ophævelsen eventuelt måtte bliver underkendt ved eksempelvis boligretten, skal den afgivende boligorganisation give besked herom til de modtagende boligorganisationer m.v. Oplysninger om opsigelser eller ophævelser, der efterfølgende måtte blive underkendt, vil skulle slettes, jf. også persondatalovens § 5.

Det overlades i øvrigt til boligorganisationerne m.v. selv at afgøre, hvordan de vil administrere den nye ordning, idet det understreges, at der ikke indføres pligt til at videregive de omhandlede oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 63 e indebærer, at spørgsmålet om, hvorvidt det er berettiget for en boligorganisation at videregive oplysninger om, at boligorganisationen har opsagt eller ophævet et lejemål beliggende i et samlet boligområde efter § 85, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller § 90, stk. 1, nr. 7-9 eller

12, i lov om leje af almene boliger til en anden boligorganisation m.v. i boligområdet, fremover skal bedømmes efter den foreslåede § 63 e – og ikke efter de generelle regler, der følger af bl.a. persondataloven – når videregivelsen sker, fordi det er nødvendigt for at styrke den tryghedsskabende indsats i boligområdet. Ligeledes skal de modtagende boligorganisationers m.v. behandling af oplysningerne, som må anses for nødvendig for at vurdere, om der af hensyn til den tryghedsskabende indsats i boligområdet skal ske afvisning af en boligsøgende, alene bedømmes efter den foreslåede § 63 e.

Med den foreslåede ændring af lovens § 64 udstrækkes dette til at gælde for alle udlejere af almene boliger, således at selvejende institutioner, kommuner og regioner også vil kunne videregive de omhandlede oplysninger.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke indebærer en fravigelse af andre dele af persondatalovens regulering, herunder grundprincipperne vedrørende behandling af oplysninger i § 5 samt reglerne om den registreredes rettigheder og om den dataansvarliges anmeldelsespligt. Lovforslaget indebærer således alene en fravigelse af persondatalovens § 6, i det omfang denne bestemmelse har relevans for videregivelsen og den efterfølgende behandling af oplysningerne.

Som nævnt under pkt. 2.2.1.2 følger det af persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 2, at en privat dataansvarlig, der ønsker at behandle personoplysninger med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til en registreret, skal indhente en **tilladelse** fra Datatilsynet, inden behandlingen påbegyndes.

Som ligeledes nævnt under pkt. 2.2.1.2 har Datatilsynet i en udtalelse af 2. maj 2007 udtalt, at tilsynet ikke kunne give en sammenslutning af seks boligorganisationer tilladelse til at oprette et fælles advarselsregister eller til oprettelse af individuelle registre med oplysninger om personer med ubetalt forfalden gæld og uefterrettelige lejere. Datatilsynet lagde herved vægt på, at den enkelte boligorganisation kun lovligt måtte afvise boligsøgende, der havde forfalden gæld til samme boligorganisation, eller som var blevet tvunget til at fraflytte en bolig i samme boligorganisation.

Med den ændring af udlejningsbekendtgørelsen, som er omtalt under pkt. 2.2.3.1, vil der blive skabt mulighed for, at boligorganisationer med boliger i et samlet boligområde, hvor der også er boliger tilhørende andre boligorganisationer m.v., efter en konkret vurdering kan afvise en boligsøgende, der inden for en periode på 2 år har fået opsagt eller ophævet sit lejemål på grund af husordenovertrædelser eller lignende, selv om det tidligere lejemål tilhører en af de andre boligorganisationer m.v. i området.

Det forudsættes på den baggrund, at boligorganisationer m.v. eller sammenslutninger af boligorganisationer m.v. herefter vil have den fornødne anerkendelsesværdige interesse og vil kunne opnå tilladelse fra Datatilsynet i henhold til persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 2, til at behandle oplysninger om lejemål opsagt eller ophævet efter § 85, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller § 90, stk. 1, nr. 7-9 eller 12, i lov om leje af almene boliger.

Som nævnt ovenfor overlades det i øvrigt til boligorganisationerne m.v. selv at afgøre, hvordan de vil administrere den nye ordning. Det er således op til boligorganisationerne m.v. at afgøre, om der skal udpeges én boligorganisation som dataansvarlig for et fælles register, eller om ordningen skal

administreres ved individuelle registre, hvor hver enkelt boligorganisation m.v. er dataansvarlig for behandlingen. Den dataansvarlige vil bl.a. skulle sikre, at der i fornødent omfang foretages anmeldelse m.v. til Datatilsynet i overensstemmelse med persondatalovens regler herom.

2.2.4. Forholdet til databeskyttelsesdirektivet

Databeskyttelsesdirektivets (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995) artikel 7 fastsætter bl.a., at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Behandling kan desuden finde sted, hvis behandlingen er nødvendig, for at den registeransvarlige eller den tredjemand eller de tredjemænd, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der skal beskyttes i henhold til direktivet, går forud herfor.

Af direktivets artikel 8, stk. 5, 1. afsnit, følger, at behandling af rent private oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger som udgangspunkt kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed. Behandling af de nævnte oplysninger må således efter bestemmelsen som udgangspunkt kun ske for en offentlig myndighed. Hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning, herunder administrative forskrifter fastsat i henhold til lov, kan behandling af sådanne oplysninger dog også udføres for private.

Det bemærkes, at direktivet giver mulighed for, at medlemsstaterne uafhængigt af de generelle regler kan fastsætte særlige betingelser for databehandling på specifikke områder, jf. direktivets artikel 5 og betragtning 22.

Det vurderes, at den foreslåede § 63 d ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Det snævert afgrænsede databehandlingsformål samt indførelsen af en strafbelagt tavshedspligt for de personer, der skal behandle de omhandlede personoplysninger, må antages at udgøre tilstrækkelige specifikke garantier i databeskyttelsesdirektivets forstand.

Det vurderes ligeledes, at den foreslåede § 63 e ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Der er herved bl.a. lagt vægt på, at der efter den foreslåede bestemmelse alene vil kunne ske videregivelse og anden behandling af personoplysninger, i det omfang behandlingen må anses for nødvendig for at styrke den tryghedsskabende indsats i boligområdet, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor boligerne er beliggende, skal godkende, at der er tale om et samlet boligområde, inden videregivelsen finder sted, og at ordningen er tidsbegrænset til 2 år efter, at opsigelsen eller ophævelsen er blevet meddelt den pågældende.

I overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 6, vil EU-Kommissionen blive underrettet om den gennemførte regulering på området.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget vedr. ny identifikation af ghettoområder medfører ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Det er efter lovforslaget frivilligt for politiet at videregive de pågældende oplysninger. Det er derfor ikke hensigten, at forslaget herom skal medføre merudgifter for politiet eller andre dele af staten. Kommunen skal godkende, at der er tale om et samlet boligområde, men det vurderes ikke at medføre væsentlige økonomiske konsekvenser for kommunerne. Forslaget har heller ingen økonomiske konsekvenser for regionerne.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Der henvises til afsnit 2.2.1.2 og 2.2.4 i de almindelige bemærkninger. Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter herudover.

9. Høring

Lovforslaget er sendt i høring hos følgende organisationer m.v.: Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BAT-Kartellet, BL – Danmarks almene boliger, BOSAM, Byfornyelsesrådet, Byggeskedefonden, Byggesocietetet, Bygherreforeningen i Danmark, Danmarks Lejerforeninger, Dansk Byggeri, Danske arkitektvirksomheder, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Ældreråd, Danske Udlejere, De Samvirkende Invalideorganisationer DSI, Det centrale Handicapråd, Ejendomsforeningen Danmark, Finansrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører FRI, Foreningen til fremskaffelse af boliger for ældre og enlige, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening, Landsbyggefonden, Landsforeningen Ældre Sagen, Lejernes Landsorganisation i Danmark, O.K.-fonden, Organisationen af Selvejende Institutioner, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rådet for Socialt Udsatte, Statens Byggeforskningsinstitut og Ældremobiliseringen.

10. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Der henvises til afsnit 2.2.1.2 og 2.2.4 i de almindelige bemærkninger. Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter herudover.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at identifikationen af et ghettoområde tager udgangspunkt i fem dimensioner, nemlig beskæftigelse, integration, tryghed, uddannelse og indkomst.

Konkret foreslås, at ghettoområder identificeres som fysisk sammenhængende almene boligafdelinger med mindst 1.000 beboere, som opfylder mindst tre af følgende kriterier:

- 1) Andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande overstiger 50 pct.
- 2) Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, overstiger 40 pct., opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 3) Antal dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer overstiger 2,7 pct. af antallet af beboere på 18 år og derover, opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 4) Andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grunduddannelse (inkl. uoplyst uddannelse), overstiger 50 pct. af samtlige beboere i samme aldersgruppe
- 5) Den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusive uddannelsessøgende udgør mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

Samtidig foreslås i stk. 2, at ministeren for by, bolig og landdistrikter beregner og offentliggør første gang den 1. februar 2014 og derefter hver den 1. december, hvilke områder der kan identificeres som ghettoområder.

Til nr. 2

Ad § 63 d

Den foreslåede bestemmelse i § 63 d indebærer, at spørgsmålet om, hvorvidt det er berettiget for politiet til en boligorganisation m.v. at videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser om forhold, som en beboer har begået inden for eller med virkning på det boligområde, som den pågældende bor i, eller mod en ansat i boligorganisationen, mv., fremover skal bedømmes efter den foreslåede bestemmelse – og ikke efter de generelle regler, der følger af persondataloven m.v. – når videregivelsen sker, fordi den anses for nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde.

Ligeledes skal den efterfølgende behandling af oplysningerne hos boligorganisationerne m.v., som er nødvendig for, at oplysningerne som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i boligområdet kan tjene som dokumentation i sager om opsigelse og ophævelse af lejemål efter regler herom i lov om leje af almene boliger, alene bedømmes efter den foreslåede bestemmelse.

Med den foreslåede ændring af lovens § 64 udstrækkes dette til at gælde for alle udlejere af almene boliger.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke indebærer en fravigelse af andre dele af persondatalovens regulering, herunder grundprincipperne vedrørende behandling af oplysninger i § 5, reglerne om den registreredes rettigheder og om den dataansvarliges anmeldelsespligt. Lovforslaget indebærer således alene en fravigelse af §§ 6-8, i det omfang disse har relevans for politiets videregivelse og

den efterfølgende behandling af oplysningerne. Eksempelvis fraviges persondatalovens regler om anmeldelsespligt ikke, og boligorganisationerne m.v. vil skulle anmelde behandling af oplysninger modtaget fra politiet til Datatilsynet efter reglerne i persondatalovens kapitel 13.

Bestemmelsens *stk. 1* er afgrænset således, at der alene kan videregives oplysninger om strafferetlige afgørelser om forhold, som en beboer har begået inden for eller med virkning på det boligområde, som den pågældende bor i, eller mod en ansat i boligorganisationen, når videregivelsen må anses for nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende område. Politiet kan tilsvarende videregive oplysninger til selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger.

"Strafferetlige afgørelser" omfatter i denne sammenhæng såvel domme som vedtagne bødeforelæg.

Politiet vil eksempelvis kunne videregive oplysninger om, at en beboer har udøvet hærværk på en bygning i boligområdet, eller at en beboer har begået vold mod en anden beboer i området. Politiet vil også kunne videregive oplysninger eksempelvis i tilfælde, hvor en beboer står på nabogrunden og affyrer skud ind i boligområdet.

Afgrænsningen afspejler de opsigelses- og ophævelsesgrunde i lov om leje af almene boliger, som den foreslåede ordning skal understøtte anvendelsen af.

Den foreslåede ordning indebærer, at videregivelse kun kan ske, når den må anses for nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende område.

Der vil således ikke være tale om, at politiet generelt får adgang til at videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser af den omhandlede type til udlejere af almene boliger. Baggrunden herfor er, at ordningen er tiltænkt de boligområder, der oplever særlige problemer med kriminalitet og utryghedsskabende adfærd.

De særligt udsatte boligområder (SUB-områder) er et særskilt indsatsområde for politiet. Som opfølgning på flerårsaftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi i 2012-2015 har politikredsene på baggrund af lokale analyser og trusselsvurderinger udpeget de særligt udsatte boligområder, der ud fra en politimæssig vurdering er mest belastede af kriminalitet og utryghedsskabende adfærd, og som skal være genstand for en styrket politiindsats med henblik på at sænke kriminaliteten og øge trygheden for områdernes beboere. Som led i den samlede myndighedsindsats er der i disse områder endvidere et særligt tæt samarbejde mellem politiet og andre aktører, der ligeledes arbejder for at øge trygheden i området, herunder kommuner og boligorganisationer m.fl.

Den foreslåede ordning kan være et godt redskab i indsatsen i disse særligt udpegede områder, men den er ikke begrænset hertil. Den vil således også kunne anvendes i forhold til andre udsatte boligområder, hvor der er et samarbejde mellem politiet og andre aktører om at forebygge og bekæmpe kriminalitet og utryghedsskabende adfærd.

Politiet vil ikke være forpligtet til at videregive de omhandlede oplysninger, ligesom boligorganisationer m.v. ikke vil kunne gøre krav på at modtage oplysningerne, jf. også bestemmelsens *stk. 2*.

I det omfang udlejer er en kommune eller en region, indebærer bestemmelsen således en fravigelse af forvaltningslovens § 31, hvori det er fastsat, at en forvaltningsmyndighed, i det omfang denne er berettiget til at videregive en oplysning, på begæring af en anden forvaltningsmyndighed skal videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

For så vidt angår modtagernes anvendelse af oplysningerne er den foreslåede bestemmelses *stk. 3* affattet således, at boligorganisationerne m.v. alene vil kunne behandle oplysningerne fra politiet i det omfang, det er nødvendigt, for at oplysningerne som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i området kan tjene som dokumentation i sager om opsigelse og ophævelse af lejemål efter reglerne herom i lov om leje af almene boliger. Modtagernes anvendelse af oplysningerne vil således være afgrænset til dette formål.

Betingelsen om, at behandlingen af oplysninger skal være nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i området, indebærer bl.a., at oplysningerne skal have en vis aktualitet. Det forudsættes i den forbindelse, at behandling af oplysninger om forhold, der ligger mere end 2 år tilbage i tiden, ikke vil kunne anses som et nødvendigt led i en tryghedsskabende indsats, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Således vil der ikke med hjemmel i den foreslåede § 63 d, stk. 3, kunne behandles oplysninger i mere end 2 år fra forholdet er begået, medmindre der er taget sagsskridt i retning af opsigelse eller ophævelse af det omhandlede lejemål, eller der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder.

I visse tilfælde vil oplysninger modtaget i medfør af den foreslåede § 63 d, stk. 3, skulle slettes, inden der er gået 2 år, eksempelvis hvis den omhandlede person fraflytter boligorganisationen, eller hvis oplysningerne af andre grunde ikke længere er nødvendige i forhold til en eventuel sag om opsigelse eller ophævelse af den pågældendes lejemål.

Hvis politiet videregiver oplysninger om strafferetlige afgørelser i strid med de foreslåede regler, vil der efter omstændighederne være tale om et brud på tavshedspligten, som vil kunne være omfattet af straffelovens § 152 om strafansvar for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger fra en myndighedsperson.

Ansatte hos og bestyrelser i boligorganisationer pålægges med den foreslåede bestemmelses *stk. 4* en strafbelagt tavshedspligt med hensyn til de oplysninger, som de modtager efter den nye ordning. Det samme foreslås at gælde for ansatte hos og bestyrelser i selvejende institutioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

For så vidt angår ansatte hos kommuner og regioner, der udlejer almene boliger, følger det af forvaltningslovens § 27, at de ansatte har tavshedspligt med hensyn til de pågældende oplysninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ad § 63 e

Den foreslåede bestemmelse i § 63 e indebærer, at spørgsmålet om, hvorvidt det er berettiget for en boligorganisation at videregive oplysninger om, at boligorganisationen har opsagt eller ophævet et

lejemål beliggende i et samlet boligområde efter § 85, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller § 90, stk. 1, nr. 7-9 eller 12, i lov om leje af almene boliger til en anden boligorganisation m.v. i boligområdet, fremover skal bedømmes efter den foreslåede § 63 e – og ikke efter de generelle regler, der følger af bl.a. persondataloven – når videregivelsen sker, fordi det er nødvendigt for at styrke den tryghedsskabende indsats i boligområdet. Ligeledes skal de modtagende boligorganisationers m.v. behandling af oplysningerne, som må anses for nødvendig for at vurdere, om der af hensyn til den tryghedsskabende indsats i boligområdet skal ske afvisning af en boligsøgende, alene bedømmes efter den foreslåede § 63 e.

Med den foreslåede ændring af lovens § 64 udstrækkes dette til at gælde for alle udlejere af almene boliger, således at selvejende institutioner, kommuner og regioner også vil kunne videregive de omhandlede oplysninger.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke indebærer en fravigelse af andre dele af persondatalovens regulering, herunder grundprincipperne vedrørende behandling af oplysninger i § 5 samt reglerne om den registreredes rettigheder og om den dataansvarliges anmeldelsespligt. Lovforslaget indebærer således alene en fravigelse af persondatalovens § 6, i det omfang denne bestemmelse har relevans for videregivelsen og den efterfølgende behandling af oplysningerne.

Efter bestemmelsens *stk. 1* kan boligorganisationer, der udlejer almene boliger i et samlet boligområde, give andre boligorganisationer, selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger i området, oplysninger om, at et i boligområdet beliggende lejemål tilhørende boligorganisationen er blevet opsagt eller ophævet efter § 85, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller § 90, stk. 1, nr. 7-9 eller 12, i lov om leje af almene boliger, hvis videregivelsen må anses for nødvendig for at styrke den tryghedsskabende indsats i boligområdet.

Det vil være en betingelse for, at oplysningerne kan videregives, at den pågældende boligorganisation m.v. vurderer, at videregivelsen må anses for nødvendig for at styrke den tryghedsskabende indsats i boligområdet. Det vil være tilfældet, hvis den pågældende lejers adfærd må forventes fortsat at ville skabe en sådan utryghed i boligområdet, at de øvrige boligorganisationer m.v. i boligområdet vil kunne benytte den i pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger omtalte nye hjemmel i udlejningsbekendtgørelsens § 28 til at afvise lejeren.

Det foreslås, at den boligorganisation, der har opsagt eller ophævet lejemålet, alene må videregive oplysninger om navnet og adressen på den pågældende lejer samt oplysning om, at opsigelsen eller ophævelsen er sket efter 85, stk. 1, eller § 90, stk. 1, i lov om leje af almene boliger. Adgangen til at videregive omfatter derimod ikke oplysninger om, hvad der er den nærmere årsag til opsigelsen eller ophævelsen, ligesom den ikke omfatter oplysninger om, hvilken nærmere bestemmelse (§ 85, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller § 90, stk. 1, nr. 7-9 eller 12) opsigelsen eller ophævelsen er foretaget efter.

Boligorganisationerne m.v. får med den foreslåede ordning alene mulighed for at videregive oplysninger til andre boligorganisationer m.v., der har almene boliger i samme boligområde. For at sikre, at oplysningerne ikke videregives i videre omfang end nødvendigt, foreslås det med bestemmelsens *stk. 2*, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor boligerne er beliggende, skal have vurderet, at der er tale om et samlet boligområde. Ved vurderingen af om der er tale om et samlet boligområde, er det afgørende, at der er tale om et fysisk sammenhængende boligområde. Derudover

skal der være en social samhörighed, der gør, at området i det daglige opfattes som ét samlet boligområde. Det forudsættes, at kommunens vurdering foreligger, inden boligorganisationerne m.v. begynder at anvende den foreslåede ordning.

For at sikre, at boligorganisationer m.v., der har almene boliger i et samlet boligområde, kan behandle modtagne oplysninger om opsagte eller ophævede lejemål, foreslås det desuden med bestemmelsens *stk. 3*, at der skabes en udtrykkelig hjemmel til, at modtagne oplysninger kan behandles af boligorganisationerne m.v., i det omfang behandlingen må anses for nødvendig for at vurdere, om der af hensyn til den tryghedsskabende indsats i boligområdet skal ske afvisning af en boligsøgende.

Det er en betingelse for at kunne behandle modtagne oplysninger efter denne bestemmelse, at den modtagende boligorganisation m.v. har vurderet, at det af hensyn til den tryghedsskabende indsats i boligområdet er nødvendigt at kende til de pågældende oplysninger i tilfælde af, at boligorganisationen modtager en ansøgning fra den pågældende lejer. De modtagne oplysninger skal således være relevante for behandlingen af eventuelle fremtidige ansøgninger fra den pågældende lejer.

Det vil være op til den enkelte boligorganisation m.v. at vurdere, om der på baggrund af eventuelle indsamlede oplysninger om en boligsøgende er grundlag for at afvise den pågældende. Det kan i den forbindelse være nødvendigt, at boligorganisationen m.v. indsamler yderligere oplysninger om opsigelsen eller ophævelsen hos den boligsøgende. En sådan indsamling vil skulle ske under iagttagelse af persondatalovens regler og kan således efter omstændighederne kræve, at den pågældende giver udtrykkeligt samtykke hertil.

Ordningen foreslås udformet således, at der alene kan ske afvisning af en boligsøgende, som inden for en periode på 2 år har fået opsagt eller ophævet sit lejemål på grund af husordenovertrædelser eller lignende. Dette indebærer, at det ikke vil være muligt for den afgivende boligorganisation m.v. at videregive og for den modtagende boligorganisation m.v. at opbevare eller i øvrigt behandle de pågældende oplysninger, når der er forløbet mere end 2 år fra det tidspunkt, hvor opsigelsen eller ophævelsen er blevet meddelt den pågældende. Hvis opsigelsen eller ophævelsen eventuelt efterfølgende måtte blive underkendt ved eksempelvis boligretten, skal den afgivende boligorganisation m.v. give besked herom til de modtagende boligorganisationer m.v. Oplysninger om opsigelser eller ophævelser, der måtte blive underkendt, vil skulle slettes, jf. også persondatalovens § 5.

Det overlades i øvrigt til boligorganisationerne m.v. selv at afgøre, hvordan de vil administrere den nye ordning, idet det understreges, at der ikke indføres pligt til at videregive de omhandlede oplysninger.

Det er således op til boligorganisationerne m.v. at afgøre, om der skal udpeges én boligorganisation som dataansvarlig for et fælles register, eller om ordningen skal administreres ved individuelle registre, hvor hver enkelt boligorganisation mv. er dataansvarlig for behandlingen. Den dataansvarlige vil bl.a. skulle sikre, at der i fornødent omfang foretages anmeldelse mv. til Datatilsynet i overensstemmelse med persondatalovens regler herom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås at udvide § 64, som regulerer, i hvilket omfang de regler i almenboliglovens kapitel 4, der gælder for almene boligorganisationer, også gælder for de andre typer almene ejere (stk. 2 for så vidt angår selvejende ældreboligorganisationer og stk. 4 for så vidt angår selvejende ungdomsboliginstitutioner). Det foreslås også at give både selvejende ungdoms- og ældreboliginstitutioner og kommuner og regioner mulighed for at behandle de oplysninger, som de måtte få fra politiet. Den tavshedspligt, der i den nye bestemmelse i § 63 d, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås pålagt ansatte hos og bestyrelser i boligorganisationer, for så vidt angår oplysningerne fra politiet, foreslås tillige pålagt de samme personer i selvejende institutioner. Derimod foreslås denne tavshedspligt ikke at skulle gælde kommunerne og regionerne, fordi offentligt ansattes tavshedspligt er reguleret i anden lovgivning.

Herudover foreslås, at den mulighed, som de boligorganisationer, der udlejer boliger i et samlet boligområde, får for at videregive oplysninger om opsigelse og ophævelse af lejemål til de andre almene udlejere i det pågældende område, også skal finde anvendelse på selvejende institutioner, kommuner og regioner, således at disse udlejere også skal kunne videregive oplysninger til de andre udlejere. Hermed indføres hjemmel til, at alle udlejere, som udlejer almene boliger inden for et samlet boligområde, kan videregive de omhandlede oplysninger til de øvrige udlejere af almene boliger i det pågældende boligområde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2 og pkt. 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Lovforslaget foreslås at træde i kraft den 1. januar 2014.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 21. august 2013, foretages følgende ændringer:

§ 61 a. Ved et ghettoområde forstås en fysisk sammenhængende almen boligafdeling, hvor der bor mindst 1.000 beboere, og som opfylder mindst to af følgende kriterier:

- 1) Andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande overstiger 50 pct.
- 2) Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, overstiger 40 pct. opgjort som gennemsnit over de seneste 4 år.
- 3) Antal dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer pr. 10.000 beboere på 18 år og derover overstiger 270 personer, opgjort som gennemsnit over de seneste 4 år.

Stk. 2. Ministeren for by, bolig og landdistrikter beregner og offentliggør første gang den 1. januar 2011 og herefter hver den 1. oktober, hvilke områder der opfylder betingelserne i stk. 1.

1. § 61 a affattes således:

»**§ 61 a.** Ved et ghettoområde forstås fysisk sammenhængende almene boligafdelinger med mindst 1.000 beboere, som opfylder mindst tre af følgende kriterier:

- 1) Andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande overstiger 50 pct.
- 2) Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, overstiger 40 pct., opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 3) Antal dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer overstiger 2,7 pct. af antallet af beboere på 18 år og derover, opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 4) Andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grunduddannelse (inkl. uoplyst uddannelse), overstiger 50 pct. af samtlige beboere i samme aldersgruppe
- 5) Den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusive uddannelsessøgende udgør mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

Stk. 2. Ministeren for by, bolig og landdistrikter beregner og offentliggør første gang den 1. februar 2014 og derefter hver den 1. december, hvilke områder, der opfylder betingelserne i stk. 1.

2. Efter § 63 c indsættes:

»**§ 63 d.** Politiet kan til en boligorganisation videregive oplysninger om strafferetlige afgørelser

om forhold, som en beboer har begået inden for eller med virkning på det boligområde, som den pågældende bor i, eller mod en ansat i boligorganisationen, når videregivelsen må anses for nødvendig som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde. Politiet kan tilsvarende videregive oplysninger til selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger.

Stk. 2. Politiet er ikke forpligtet til at videregive oplysninger efter stk. 1.

Stk. 3. Boligorganisationer kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, i det omfang det er nødvendigt for, at oplysningerne som led i en eksisterende tryghedsskabende indsats i det pågældende boligområde kan tjene som dokumentation i sager om opsigelse og ophævelse af lejemål efter reglerne herom i lov om leje af almene boliger.

Stk. 4. Ansatte hos og bestyrelser i boligorganisationer har tavshedspligt med hensyn til oplysninger modtaget i medfør af stk. 1.

Straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse.

§ 63 e. Boligorganisationer, der udlejer almene boliger i et samlet boligområde, kan give andre boligorganisationer, selvejende institutioner, kommuner og regioner, der udlejer almene boliger i boligområdet, oplysninger om, at et af boligorganisationens lejemål beliggende i boligområdet er blevet opsagt eller ophævet efter § 85, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller § 90, stk. 1, nr. 7-9 eller 12, i lov om leje af almene boliger, hvis videregivelsen må anses for nødvendig for at styrke den tryghedsskabende indsats i boligområdet. Videregivelsen må alene omfatte oplysninger om navnet og adressen på den pågældende lejer samt oplysning om, at opsigelsen eller ophævelsen er sket efter § 85, stk. 1, eller § 90, stk. 1, i lov om leje af almene boliger.

Stk. 2. Forinden videregivelse af oplysninger efter stk. 1, skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor boligerne er beliggende, have vurderet, at der er tale om et samlet boligområde.

Stk. 3. Boligorganisationer kan behandle oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, i det omfang behandlingen må anses for nødvendig for at vurdere, om der af hensyn til den tryghedsskabende indsats i boligområdet skal ske

§ 64. ...

Stk. 2. Bestemmelserne i § 54, § 55, stk. 1-4, 6 og 8, § 56 og §§ 58 a-58 c finder tilsvarende anvendelse på selvejende almene ældreboliger. Bestemmelserne i § 54, stk. 1, 4. pkt., § 55, stk. 1, § 56 og § 57, stk. 3, finder dog ikke anvendelse på selvejende almene ældreboliger efter det tidligere kapitel 9 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 857 af 8. august 2006, jf. dog stk. 3.

§ 64. ...

Stk. 4. Bestemmelserne i § 59, stk. 3 og 8-12, og § 62 finder tilsvarende anvendelse på almene ungdomsboliger, som ejes af en selvejende institution. For universitetsnære almene ungdomsboliger efter § 115, stk. 6, gælder § 59, stk. 3 og 8-12, dog ikke.

afvisning af en boligsøgende.”

3. I § 64, stk. 2, ændres ”§ 56 og §§ 58 a-58 c” til: ”§ 56, §§ 58 a-58 c, 63 d og 63 e”, og som sidste punktum indsættes: ”Bestemmelserne i § 63 d, stk. 1-3, og § 63 e finder tilsvarende anvendelse på almene ældreboliger, som ejes af kommuner og regioner.”

4. I § 64, stk. 4, ændres ”og § 62” til: ”§§ 62, 63 d og 63 e”.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2014.